

Els reiterats intents de censura i retirada de la última pel·lícula del director basc Julio Medem és una altra prova de què l'atac a les llibertats democràtiques està a l'ordre del dia a l'Estat espanyol. Evidentment, no és gens estrany que el documental "La pilota basca: la pell contra la pedra" pugue generar polèmica, en tant en quant és tracta de la opinió personal d'un magnífic cineasta sobre els greus conflictes patits per la seua nació, el seu poble, però és en canvi infinita la distància existent entre una molt saludable polèmica i una censura repressora, censura que exigien al Govern central diverses veus tant del PP com del Foro de Ermua. La polèmica és absolutament necessària perquè, com a mínim, inicia un diàleg entre les parts enfrontades, mentre que de la censura explícita..., què anem a dir que no sàpiguem ja, si ací l'hem patida durant anys. Contra tot pronòstic (a causa del descrèdit i el menyspreu que la infanteria periodística del PP havia descarregat la setmana anterior) el públic i la premsa va aplaudir el treball del director basc en el passe que es féu al Festival de Cinema de Sant Sebastià, cita en la qual estigueren presents representants polítics de tots els colors, ¿a excepció de qui? Del Partit Popular, única part involucrada en el conflicte que no va voler anar al passe ni tampoc sortir en la pel·lícula. Així doncs, les úniques parts confrontades que no van acudir a la presentació oficial del documental van ser, doncs, el PP i ETA. No ens pot sorprendre, clar està, que el grup armat no estiga present, però no s'acaba d'entendre, ni de lluny, que el PP no anara al passe del film de Medem, ni molt menys que no aparegués en ell, tractant-se d'una formació política que, a més d'estar al govern, a diari insisteix a donar-nos lliçons de democràcia. O per fi comença ja a entendre's perquè no va voler aparèixer en la pel·lícula?